

Tilaukshinnat:

Koko vuodelta . . . 3: —
Puolelta vuodelta . . . 1: 75
Keskimmäis vuodelta . . . 1: —
Kuukaudelta . . . 30
Muutalla tilattuna postimaksut lyhdyttinä.
Päätyönumerot 10 p.

Tornio.

Ilmoitushinnat:

Ensi sivulla 15 p.
Viime sivulla 10 p.
Muutama ilmoitus 2: —
Päälin ilmoitushinta 30 p.
Seisovilla ilmoituksilla myönnetään alennusta.
Suotuisimmat suomennetaan maksutta.

Uutis- ja Ilmoituslehti Tornion kaupunkia, Peräpohjolaa, Tornion jokilaaksoa ja Lapinmaata varten.

1898.	Lehti ilmestyy joka keskiviikko ja lauantai kello 9 aamupäivällä.	Vastaava toimittaja: K. G. Ottekin.	Lauantaina 15 p. lokak.	N:o 1.
-------	---	--	-------------------------	--------

Täten saan kunnioittaen ilmoittaa yleisölle

Torniossa ja sen ympäristöllä, että minä hra Stef. Kurth'in omistamassa talossa N:o 12 mainitun kaupungin 2:ssa korttelissa olen avannut.

VÄHITTÄIS- ja TUOKKUKAUPAN,

missä on saatavana

ruisjauhoja, vehnäjäuhoja ja kaikenlaisia ryynejä

sekä

kahvia, sokeria ja tupakkia y. m., y. m.

Toivosen saata nauttia samaa luottamusta, kuin liikkeelleni on aikuisemmin tullut osaksi, piirrän

Kunnioittaen

J. S. Lundberg.

TELEFOONI N:o 15.

„Tornio“

Janomia Torniossa, Peräpohjanmaalta ja Lapista, joka lokakuun 15 päivästä alkaa wakaasti suomennetun ohjelman mukaisena ilmestyä, pitää päätehtävänänsä saattaa kansan syvät rivit tajuamaan, että henkinen siivitys, käytännöllinen kyky ja tapojen yksinkertaisuus ovat heidän pääomansa, pienen kansan tuki ja wahwa turwa. Lehden päätehtävien joukossa on ennen kaikkea woiniensa mukaan poistaa Peräpohjolassa ja Lapinmaalla vallitsevia epäkohtia sekä paljastaa juoraa mutta hätäilemättä kaikkia niitä wäärinkäytöksiä, jotka loukkaavat oikeuden tunnetta.

Kansan walistusasiaa koettaa lehti innokkaasti ajaa.

Kaikkiasiaa tulee lehti kannattamaan, koska wakaumuksemme mukaan juoppouden poistaminen kansastamme on yksi aikakautemme tärkeimmistä tehtävistä.

Työväen oloja tulemme myös seuraamaan.

Maamme päälehtien, maanviljelyksen, karjanhoidon ja meijeriliikkeen paremmalle kannalle saattaminen olkoon myös lehden innokkaan harrastuksen esineenä.

Suunnun- ja lukemista tulee lehden joka lauantailisessa numerossa olemaan, koska lehden ohjelma muun muassa tulee olemaan kristillismielinen maailman katsantokanta.

Kirjallisuus saakoon myös hyvin ansaitun sijansa lehdesssä.

Tärkeimmistä ulkomaan tapahtumista tulee lehti myös tekeään selkoa.

Lehti ilmestyy neljä ja tarpeen waatissa wiihipalstaisena kaksi kertaa wuokossa, nimittäin joka arki keskiviikkona ja lauantaina, ja toivoo lehti woiwansa kirjeenwaihettajien kautta walpyaalla ilmällä seurata erittäinkin Peräpohjolan ja Lapinmaan oloja, huoltamatta tärkeimpiä tapahtumia hannaamme muissakin osissa.

Kun „Tornio“ noudattaa edellämäinnettua ohjelmaansa tulee awustajien joukkoon saamaan m. m. Piirilääkäri Tohtori C. Broms'in, Nowasti Johannes Grand'n, Maisteri K. E. Pelander'in y. m. tunnetuita henkilöitä toivoo se woiwansa tarjota palvelustaan lukijakunnalleen tydyttämällä sen kohtuulliset waatimukset.

Toimitus.

Lehden tilaukshinta on vuoden loppuun Torniossa 1 markka. Postikonttorissa tilattuna postimaksut siihen lisäksi luettuina.

Kuoliin tilattuna (ristiiteessä) vuoden loppuun 1 kruunu 50 äyriä. Ilman ristiiteettä 1 kr.

Ameriikkaan tilattuna ristiiteessä 2 mkaa 75 p.

Maafentunasiamestien tiedoksi ilmoitetaan, että he, lähimmäistä postitoimistosta lunastettuaan kaksi lehden tilauskuittoa, saavat lähetettyään ne lehden konttoriin, kummen lehden tilausrahat itselleen asiamiespalkkiona takaisin lähetetyiksi.

Torniossa saapi lehden tilauksia tehdä ainoastaan kirjapainossa, jossa myöskin ilmoitukset vastaan otetaan. Muutalla tulewat ilmoitukset lähetettäväksi osoitteella „Tornio lehden konttori“. Muut kirjotukset osoitteella „Tornion toimitus“.

Kirjapaino on awoinna joka arkipäivä kello 7—10 aam. ja 1/2 11—2 päivällä sekä 4—8 j. pp., paitsi lauantaina kello 6:teen.

Suomen Postin Konttori lokak. 12 p.		Kursit.	
	Myyjät.	Ostajat.	
Pietari	267: 60	266: 30	100: lta
Helsinki	25: 11	25: 99	Punt.
„ ä wista	25: 36	25: 21	
Paris	99: 80	99: 20	
„ ä wista	100: 20	99: 60	
Berlin	— —	— —	
Hampuri	123: 70	123: —	100: lta
„ ä wista	123: —	123: —	
Amsterdam	209: 50	206: 10	
„ ä wista	208: 80	— —	
Antwerpen	100: —	99: 40	
„ ä wista	100: 20	99: 60	
Stokholm	139: —	138: 60	
Kristiania	— —	— —	
Köpenhamina	139: —	138: 40	

Päivälistä.

Kirkkoherran kanslia joka arkipäivä kello 9—10 e. pp.

Maistraatin istunto joka arki maanantai kello 11:sta e. pp.

Maastuwanonkoiden istunto joka arki maanantai kello 11:sta e. pp.

Yleinen notario tavataan joka arkipäivä kello 9—10 e. pp.

Rahatoimikamarin kanslia joka arki keskivi. ja lauant. kello 4—5 j. pp.

Sähkölennätin konttori awoinna joka päivä kello 8—2 e. pp. ja 5—7 j. pp.

Tullikamari ja pakkahuone joka arkipäivä kello 9—1 j. pp. ja 4—7 j. pp.

Yhdyspankki joka arkipäivä kello 10—12 e. pp. paitsi maanantaisin 9—10 e. pp. ja 4—5 j. pp.

Telefoniasema awoinna kello 7 e. pp. kello 10 illalla.

Liikennekonttori joka arkipäivä kello 10—1 päivällä.

Satamakonttori näytössä koko päivän.

Rokoniatusasema Postitoimiston Tuorin talossa, kauppatorin warella.

Pääkärin vastaanotto ajat:

Kaupunginlääkäri C. Kalm joka arkipäivä kello 10—12 e. pp. ja 4—5 j. pp. sekä sunnuntaiin ja juhlapäivinä 11—12 e. pp.

Piirilääkäri C. Broms, joka päivä kotona olessaan Ruusjärven tilalla.

Postit lähtewät:

Etelään joka päivä kello 6 1/2 j. pp.

Nowanienelle joka maanantai, keskiviikko, torstai ja lauantai kello 6 1/2 j. pp.

Kittilään joka keskiviikko ja lauantai kello 6 1/2 j. pp.

Kemijärvelle joka maanantai, torstai lauantai kello 6 1/2 j. pp.

Kuolajärvelle joka lauantai kello 6 1/2 j. pp.

Näyttään joka keskiviikko ja lauantai kello 8 e. pp.

Alitorniolle maanantaina kello 6 e. pp. ja torstaina kello 8 j. pp.

Saaparamalle joka päivä kello 9 e. pp.

Postit tulewat:

Etelästä joka päivä kello 9 j. pp.

Nowanieneltä maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja lauantaina kello 9 j. pp.

Kittilästä maanantaina ja torstaina kello 9 j. pp.

Kemijärveltä maanantaina, keskiviikkona ja torstaina kello 9 j. pp.

Kuolajärveltä joka torstai kello 9 j. pp.

Näyttään keskiviikkona ja lauantaina kello 3 j. pp.

Saaparamalta joka päivä kello 4 j. pp.

Alitorniolta keskiviikkona kello 9 e. p. p. ja lauantaina kello 4 j. pp.

Postikonttori pidetään auki:

Lähtewien postien osasto ja postifäästöpankki: Arkipäivinä kello 9—1 päivä. 3—5 j. pp.

Sunnun- ja juhlapäivinä kello 3—5 j. pp.

Tulevien postien osasto: Arkipäivinä kello 9—1 päivä. ja 4—6 j. pp. Sunnun- ja juhlapäivinä kello 4—6 j. pp.

Kirjelaatitot tyhjennetään: A. Montell'in talon seinällä olewa joka päivä kello 6 j. pp. ja postikonttorin seinällä olewa wähhä ennen postin lähtöä.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Parhaimpia

Dimpelufoneita

myö ehdottomasti huokeimmalla

J. S. U. Nordberg.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Huonekalujen

ja rautasänkyjen

tilansia vastaanottaa

Otto Nordberg.

Ansojoulun käynyt reipas ja siwo poikaneu saapi oppipaikan tämän lehden painossa.

Rirkollisia tietoja.

Saarnanvuorot

Keskijärvenä Kufouspäivänä

Tornion kirkossa:

Kuolipäiväsaarna ruoti. kello 10 e. pp. kirkk. b. Simelius.

Altaarauna laom. k. 5 kirkkoh. Simelius.

Maternion kirkossa:

Kuolipäiväsaarnan k. 10 e. pp. past. Grönholm.

Saaparaman kirkossa:

Kuolipäiväsaarna laom. kello 10 e. pp. past. Haati.

Kuolipäiväsaarna ruotial. kello 12 päivällä prou. Geape.

Tornio, syysk. 15 p.

Lutijalle.

Käytännössä lupasi sanomalehti „Tornio“ alkaa säännöllisesti ilmestyä jo heinäkuun kuluessa. Arvaamattomat esteet tekivät sen kuitenkin mahdottomaksi täyttää lupausa vastamainitusta jubeiteesta.

Kun uusi kirjapaino oli paikkakunnalle bankittava eikä voitukaan, kuten ensi toivottiin, nykyään lajonneet kirjapaino-osaajayhtiöt Polteikeln'in painoa muuttaa painokoneen sopimattomuuden takia Saaparaman kaupungista Tornioon, niin oli lehden kustantajan pakkolaantava painokoneen hankkimista varten kuseiden välitykskauppijaiden puoleen. Niinpä tehtiinkin sopimus erään tuholmalaisen toiminnin Fredr. Wagner'in kanssa joka lupoiinkin toimittaa painokoneen Tornioon heinäkuun kuluessa. Jonkun viikon kuluttua ilmoitti kuitenkin mainittu kauppias, että se ei voinutkaan täyttää lupausaan eikä lähetä tilamaa konetta ennenkuin seitsemän kuukauden kuluttua. Mitä tehdä? Useuden käynnin sitomuksen rikkomisesta oli jo kyllä voinut nostaa (ja nostettaneekin se aikanaan), mutta ensi hätään sillä ei mitään olisi voitettu. Ei muuta neuvoa ollut siis, kun lähtävä kuseiden painokoneiden kauppijoiden puoleen!

Oli kuitenkin aika jo kulunut niin pitkälle, että oli mahdoton saada enää painokoneita niin riheneesti, että olisi voinut lehteä alkaa säännöllisesti ulosantaa määräjän kuluessa. Johannisbergin koneestaasta Saksanmaalla luovattiin nyt toimittaa kone elokuvan kuluessa. Mutta matka tehtaasta Lübeck'in jatamaan vei tietysti aikansa ja kun sieltä ei lähde löyryjä suorastaan Suomeen tavallisesti kun kerta viikossa täytyi koneen viipä joku aika siellä laivaa odottamassa. Kun nyt lasketaan vielä tähän aikaan matka Lübeck'istä Tornioon sekä koneen ylösantoaikaa, niin ei edellämainituista syistä paraalla tabdolla ole voitu ulosantaa lehteä ennen.

Pyytäen arvojalta yleisöä anteeffin tämän johdosta syntyneen viipyytyksen sekä toivossa, että parhaiden voimien mukana virkeästi oloja valvomalla voimme tyydyttää lukijakuntamme kokuuulliset vaatimukset pyydämme täten saada julkemntua lehden lukijakunnan suojiin.

Tornien toimitus.

— **Sankoniemen postikonttooriin** erpeiditörkifi on määrätty Tornion postikonttooriin kirjuri J. Horttanainen.

Syvä sivutulo talvi-puheina.

Pian allavat pehjanperillä jälleen nuo pitkät talvipuheet, jolloin ei työseleteminen maanmiehelle jowellu ulkoilmasa. Ainoastaan wäpäinen oja wuorekandesta jowelluu ulkotiibin, koska lyhyt päivä pakottaa uutterimman lin maanmiehen wietämään aikansa juurimaksi osaksi kotosalalla bueneessa.

Tavallisin tapa seuduillamme on se, että vietetään pitkät talvipuheet joko mikkimalla, turhia rupattamalla tabi kolän juokhulla. Näin juurin oja aikaa hukataan turhapäiväisesti, eikä siitä siis maanmiehellä ole mitäänlaista ansijaa. — Täten ei kuitenkaan ole aiantaita kaikkialla maasjamme. Jos esim. pistäydymme johonkin maalaistaloon Waasan seudulla, v. m. niin näemme kaikkien elewan siellä itapuheisiin työssä uutterassa. Miehet tekewät mikä mitäkin puisejän työtä, naiset istuvat mikä rukkinsa, mikä langaspuittensa v. m. ääressä ja näin ovat kaikki talen työkyvyet ihmiset abkerassa työssä. Kun tämmöistä jatketaan talven pitkään, niin on siwä ansio tullut taloon talwen puhdetöillä. Jos nyt ajattelemme että kaikki kotitalouden tarpeet ovat näin juurimaksi osaksi toimitetut jou-toajalla ja että niitä ei siellä, uten meidän seutuillamme siis tarwitse ostaa rahalla, luomaa jo siitäkin, että paljon on tämän kautta säästetty. Wiele huomattavamaksi tulee puhdetöiden arwo, kun ottaa huomioon, että useammissa taloissa ei tehdä käsitöitä puhde-aikoina ainoastaan talen omiksi tarpeiksi, mutta että niitä myödsäänkin jonkun werran kaupunkien markkinoilla ja torveilla. Työretkiä, rattaita, huonekaluja v. m. myymällä ansaitsevat useat pitäjät maasjamme siwät tarwerabat itselleen, sillä aikaa kun Peräpohjolainen menettää juurimaksi osaksi sen ajan turhuuteen mitään ansaitsematta.

Wastustamattomasti tunkee tätä asiaa mieltiesjamme se kysymys esiin, mikä Peräpohjolan kansa kytä aikansa samalla tavalla. Pääsyynä siihen epäilemättä on se, että käsitöitä on täällä vielä takapajalla, ja että kansaasi ei siis woi syntyä haluakaan sen harjoittamiseen, ennen kun se jopiwalla tavalla saa siihen ohjansta. Eihän nimittäin woi otaksua, että yleisempää barastusta käsitöiden harjoittamiseen woi herätä rahwassa niin lauan, kun siitä puuttuu siihen tarwittawa taito. Jos siis tahdotaan poistaa mainittu epäkohda, niin on ajeltawa siellä, että jopiwalla opetusta hankitaan mainituissa jubeiteissa kansalle.

Wuisja paikoin on kärtetty hywällä menestysellä sitä tapaa, että maalaisluuntiin on hankittu ympäri kusestelewia käsitöiden opettajia, jotka aina jonkun aikaa antawat opetusta paikkakunnalla käsitöissä. Erittäinkin olisimat senkaltiset ympärikälykset ja paikasiaan aina joitakuita kuseksia wiihywät käsitöikoulut jopiwalla pehjanperän barwaan autuilla seuduilla, joissa warjintaan köyhemmällä kansalla ei ole tilaisuntta jaapua tuohon menesti useita peninkulmia koululla olewaan koulun, jos ne walinisiin paikkoihin ajettaisiin.

Ehdotamme siis, että opetusta käsitöitä warsinkin maajentuwilla ruwet-taisiin innolla hankittamaan Peräpohjolan kansalle, sillä puhumattakaan siitä siweellisestä brödystä jonka puhdeaitain oikeinkäyttämisen tuottaisi, olisi siitä bywia tuntawa aineellinenkin etu. Eitöbän esim. Peräpohjolan maanmiehesjura, joka on ojeittanut innolla barastawanja seutunne kansan parasta woi-ji ettaa mainittu asian ajamista objek-maansa. Warmana ajana pidämme tällisja tapauksessa sen, että ehdeittamamme käsitöikoulut tuottaisimat huur-ta bywä paikkakunnalle, erittäinkin kun Peräpohjolan kansalta ei luullajemme puuttuisi kuse, jos se waan jaa jopiwalla ohjansta että myödsään raaf-aincista ole puutetta.

Lutiasian toimisto

Marelius & Wichmann

Nimituomareita.

Suomautus lutijalle.

Kun painokoneen ylösantamiseen on kulunut niin paljon aikaa, että uutisten v. m. latomiseen ei ole jäänyt riittävästi aikaa, täytyy lehti tänään ulosantaa uutisten v. m. suhteen hiukan wailinaisena. Toiwomme wastaisissa numeroissa woiwamme korjata mainitun epäkohdan.

Toimitus.

— **Tornion kaupungin** warsi-waisessa waltioapäiwämuksuallissa tänään kunn 10 p. wälittin kaupunkia edustamaan ensi tulewille wäliwäikaisille waltioapäiwille **Maisteri W. Löfgren 385 äänellä 62 äänestäjällä. Tirkhööri K. Castrén sai 365 ääntä 18 äänestäjällä.**

Pääwäpalkaksi määrättiin 12 markkaa. Waalin osuunnolla oli yleensä eikkas.

— **Tornion tullikamarin** tulot nousimat viime kunn kuluessa:

Tullirahoja 12847: 26. Merenkulkumaksuja 370 m 84 p. Warastomaksuja 123: 30. Tuontimaksu lupakasta 6,786: 97. Sahausveroja 2072: 71. Majakkamaksuja 2880: 94. Summa 31,081 mk. 12 pü.

— **Muutettu postiuksku** Nöyttään. Tästä päivästä alkaen läbtee posti talwen aikana ainoastaan maitse Nöyttään kansi kertaa wiikossa nimittäin josta keskiwiikko- ja lauwantapäina k. 8.

— **Tornion liikenne konttoori** on muutettu entisestä paikastaan posteljooni J. Westermundin talosta kaupunkiin raatihuoneelle.

— **Uusi liikeyritys Torniossa.** Tornion lauwantapainoskustas yhtiö ilmoittihe wäpään kaupparekisteriin. Yhtiön osakepääoma on 50,000 markkaa. Toimitus johtajaksi on wälittu Herrra K. Gr. Nordberg.

— **Liike lisääntyy Torniossa.** Wiime kesänä perustiwat kauppiasruone J. O. U. Nordberg v. m. uuden tiiliket-taan Torniojoen itäpuolelle wastapäätä kaupunkia. Tästä joihyvä ei tehtaassa ole vielä juuremmissa määräsä pol-tettu tiilikä, mutta tulewana kesänä lienee tarkeitus harjoittaa liikettä laajemmalti, niin että walmistetaan tehtaassa noin miljoonan paikoille tiilikä. Weneffi näyttää tähän saakka saawutetusta koku-muksesta päättään olewan ywänlainen.

— **Laivaliike** on nykyään warsin eikkas Torniossa. Tawaroita saapuu suurel määrällä. Niinpä esim. Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiön laiva Orion tämän wäiikon alussa toi Hampurista 184,500 kiloa nisujauhoja ja 11,250 kiloa ryypäjä, Höyrylaiva Bride Danzigista 50000 kiloa nisujauhoja ja 740,000 kiloa ruicisjauhoja.

Höyrylaiva v. Döbeln, joka tämän kunn 3 pü saapui tänne suoraan Pietarista toi m. m. 335 mattoa lupak-kia ja höyryl. Waasa, joka myöskin tullen Pietarista saapui tänne eilen aamulla, toi m. m. noin 4000 toppia so-keria Turusta.

— **Uuden Ithamyymälän** ja makkarakunnan on kaupungissa awannut Herrra Andersson entisessä paikka-sa Ockmanin talossa. Toiwomme, että kauppa nyt saacuttaa suurempaa lygtyräisyyttä yleisön puolella, sillä entisen Ithamyymälän suitten lienee yleisöllä ollut paljonkin toiwottawaa.

— **Uusi kauppiasliike Tornioon.** Raabelainen kauppiasruone Lundberg, jolla joku aika siite oli jauhojen v. m. myynti Torniossa, on jälleen awannut jauhojen, ruumin v. m. tawarain kauppan täällä maanwiljeliä Steffan Kurth'in talossa.

— **Tie- ja kulkuneuvojen Yhdistyk-**sen määräjän johdosta oliwat inijöörit Nyberg ja Castrén saapuneet w. k. 22 p. Tornioon keskustelemaan Maternion kunnan jäsenten kanssa Materniolle perustettawain rautatieaseman paikasta ja nimistä. Kokouksen puheen johtajana oli inijööri Nyberg. Emen tehojn ehdeutusen mukaan hywäksyttiin lyhemmän keskustelun perästä asema paikka Niilakan talon läheisyyteen Raafamon kylässä ja aseman nimeksi määrättiin Raafamon ase-me. Wähemmistö ehdeitti asemaa noin pari kilomeetriä lähemmäksi Tornion kaupunkia, mutta paikkaa ei katsottu jopiwalli, joten mainittu ehdeutus hylättiin.

Wälitaampi keskustelu syntyi Kytäjoelle perustettawasta asemajilan paikasta. Esa kokouksen jäwäni eiwät, näet, hywäksyneet ehdeutettua Metiawainion talen läheisyyttä Raumola asemajilan paikaksi jeta waatiwot sitä aie-tettawaksi noin pari kilomeetriä lähemmäksi Tornion kaupunkia n. k. Wuohenmäelle jopi-wempama liikepaitan keskustana laajemmalle alalle. Sen johdosta syntyi wittas mieipiteiden waisto, koska kokouksen jäsenten juurim-man ei m mielestä ehdeutuksessa eittetty paikka olisi paikka jowellakaampi koska sen ympäristö-lä on juuret warakkaat kylät, josta jo nyt ja wastaisiudessa luuttawasti wiele suuremmissa määräsä tulewat harjoittamaan meijeri lii-keitä ja joista siis ywäwärettäwästi karttuu liikettä rautatielle; sitä paitsi olisi heidän käsi-tyhensä mukaan asemajilan asettaminen Wuohenmäelle jopinaton sentin wuoksi, että se niin lähele kaupunkia asetettuna tulisi olemaan melkein koka kylän kaupungin läheisimmissä päässä. Seuraus siitä olisi se, että juurin oja rautatienwäliwäjoista joutuisi koululle ase-masta ja että asemantaan läheisyydessä ai-uwaifet eiwät tulisi rautatiestä käyttämään, koska luuttawa on, että kaupungissa kulkijat use-immisja tapauksisja menisimat tänään wäpäi-sen matkan jalan tabi hewojella, ennenkun ru-paifisimat oboittamaan niin wäpäisistä matkaa warten kerta wuorekandesta kaupunkiin ja kau-pungista kullewaa juna.

Kun Wuohenmäki huomattiin jopinattomaksi jo maanlaadun puolesta, siitä syystä ettei siihen jopiisi walentaa mitäänlaista juurempaa asemaa, jos se wastaisiudessa tarpeelliseksi huomattaisiin, hywäksyttiin puheenjohtajan ehde-utuksesta asemajilan paikaksi ennen mainittu Metiawainion talen läheisyys ja päätettiin, että asema walemmattaisiin niin, että siinä woi-ji wälittää juurempaakin tawaron kuljetusliiket-ä. Ehdeutuksessa oli nimittäin määrätty tä-mä asema ainoastaan kulkioita ja wäpempää liikettä warten walemmattawaksi n. k. pieneffi ppsakiksi. Nimeksi määrättiin jille Kytäjoen ppsakki.

Tornion asemaksi hywäksyttiin ehdeutuksessa määrätty paikka itäpuolella jokena kaupunkia wastapäätä olewalla joen rannalla. Nimeksi tulee Tornion asema.

Wäläe kokoukseen oli saapunut jollitjestikin.

— **Glinkautiseffi tuomittu.** Wälikä-räjällä Kemijärwellä langetettiin tuomio w. tuomori W. Juweliuksen ollessa ois-keuden puheenjohtajana Keis. Waasan Howi rikedestä midelleen tutkittawaksi lykätty murbaasia, jossa twömies Matti Tijaista sywtettiin tukkilaifen August Häg'in murhasta. Kun asiaaja jeliwille käwi, että mainittu Tijaisten wöstämi-sen tarkeituksessa oli murhannut A Häg'in tuomittiin hän einkautiseffen kurtus huone wankuteen.

— **Köyhäinhoidon hallituksen** kokouk-sessa Torniossa wiime kunn 29 p käsi-tettiin seuraawat asiat:

1) Köyhäinhoidon hallitus oli Nimi-nenwos W. E. Tamelanderille sywttee-seen pantawaksi ilmoitonut itjellisnäi-sen Anna Wunehs'in juopottelemisesta ja alaikäisen lapjen juowuttamisesta ja ilmoitti Nimenenwos Tamelander sen johdosta, että mainittu Anna Wunehs'in wylisjesta olopaikasta, paikkakunnal-ta kadonneena ei ole saatu jekkoa eikä häntä siis ole vielä woitu sywtteejeen saattaa.

2) Itjellisen Anna Wunehs'ie lapset,

Kaarlo 2 vuoden ikäinen ja Hanni 4 vuoden ikäinen, jätettiin talofas Lahden hoidettaviksi Kaafamossa 30 markan kumautusta maksoja vastaan.

3) Leski Matilda Planströmille päätettiin antaa köyhäin kartanossa vapaa asunto ehdolla, että hän viettää nuortoutta elämää.

4) Köyhäin hoidon apua nauttivaa loisonaista Sofia Rajalaa päätettiin nuostuttaa pubtauden puutteesta ajunnoissaan sekä myönnettiin hänelle köyhäin hoidon kustannuksella hankittavatki unnet makuuvaatteet.

5) Työmies Jaakko Kallioniemen aenus vapaaan ajunnon saamisesta köyhäin hoidolta hyljättiin sekä päätettiin, että hänen on ennen lokakuun 15 p. muutettava pois nykyisestä ajunnoistaan köyhäin kartanossa, koska sekä hän itse että hänen perheenjä ovat vielä työkykyisiä.

6) Samaten päätettiin, että naisen Britta Kontun on muutettava nykyisestä ajunnoistaan köyhäin kartanossa pois ennen tämänkuun 15 päivää.

7) Ilmoitettiin, että köyhäin hoidolle oli tällä paikallismallalla sairastuneiden ulkopitäjäisten edestä maksettujen sairausapukustannuksien suorittamisesta takaisin maksettu seuraavien henkilöiden edestä allamainituista kunnista seuraavat summat:

Alfeli Ahon edestä Keisjärveltä 121 mk 72 p.

Simeriti Räämän edestä Kalajoelta 115 mk.

A Kijanderin edestä Keiteleeltä 17 mk 50 p.

Talvi tekee tuloaan. Tornion ja Saaparaman välinen lahti jäätynä ja niin kovaan jääpeitteeseen, että se perjantaina kesi lasten luistella. Jämat ovatkin kolecain pohjoistuulten vallitessa muuttuneet kylmiksi.

Epäkohta Tornion telefooniwerkoska. Meensä tervehdittiin mielihyvällä telefoonia Torniossa. Voittinhan sen kautta päästä ikempään yhteiseen nuun maailman kansa, joka warfinitin talven aikana oli peräti tarpeellista, jolloin Tornion laivakulun loputtua on jotenkain eroitettu nuusta maailmasta. Jätävä tyllä ei telefooni kuitentkaan ainakaan kaitissa juhteissa vastannut tilaajienso kohtuullisia toiveita. Tornion telefooni werkko on nimittäin jemmoinen, että kun kuulotorwen asettaa korvaansa jontun kansia puhellakseen, niin kuulee heti monelta eri taholta ääniä, jos telefoonia jattuu olemaan useampia puhujia samalla aikaa. Päitte sitä, että jemmoinen sekaforjo on peräti häiritsevä, ei tietysti telefoonia puhujakaan halua sitä, että kaikki kuuluvat, mitä keskustellaan. Eihän tietysti jilloin ole halua käyttämänsä telefoonia warfintkaan jemmoinen ääniä, joita toivoisi saada keskustella kahden kesken. Toivotettava olisi jentähden, että mainittu epäkohta mitä pikemmin korjattaisiin, jita toivoo moni telefoonia omistajista.

Vuettelo niistä asemelvollisista jotta 1 p. marraskuuta tulevat astunaan warfinaisen jotapalvelukseen: Mitorniolla, Adam Abiel Suhtanen ratunarykmenttiin; Jiat Wilho Kauppi, Valerian Alanenpää ja Kaarlo Gustaf Kumari eli Kos.ela; Turtolasta ja Kolariasta: Pekka Eelis Lauri ja Juho Oskari Davila; Tornion kaupungista sekä Matornion ja Karungin pitäjistä: Frans Oskari Katajamaa, Juho Emil Jionikkilä, Juho Heikki Hausta Niilo Antusti Kenttä, Erkki Edward Ruwe, Juho Petteri Kangas ja Kaarle Juho Wähäjärvi, kaikki Tulun pataljoonaa.

Warfinaiset syyskäräjät Nowaniemellä alkoivat w. tuomari Juvonius'en ollessa oikeuden puheensuhtajana viime kunn 1 päivänä ja jatkuivat jaman kunn 20 päivään. Viikudessa käsitellyt warfinaiset asiat, jotta kaikkiaan nousi 175, olivat pääasiallisesti wellkaynuu korwousasioita. Kikkosasioita oli eüllä werattain wäbän, ja useimmat niistä wiinanmyynti- sekä luwatonta wiinanuljetusta koskewia asioita.

Wälikärajissa Mitorniolla asetettiin viime kunn 23 päivänä talofas Nfakti Suhtamaa kauppaneuvone Bergman & Summell'in waatimuksesta wararikko tilaan.

Kelloseppien puutetta kirjawa kaupunki on Tornio. Kelloseppinä, jolloin kaitissa laisista ei ole kaupunkipaikissa tavallisesti puutetta ei Tornion kaupungissa kuitentkaan ole ainoatakaan kelloseppän ammattia harjoittavaa kaitissa. Luulij kuitenten ainakin yhden kelloseppän kamattawan toimia Torniossakin, jitta tyllä kaupungista aina sen weran ittä löytyy.

Suomen pohjoisin tammipuu lie nee Tornion kaupungissa kauppias Guwensin en puutarhasa. Etta tammi ei kuitentkaan kuuu tämän paikallikunnan kaswistoon huomao jo jittakin, etta puu on wielä werattain pieni, ehkä se ei enää ole nuori.

Suomen kieltä Tornion kreikkalaisessa kirjossa on ruweitu kaittamään jostus jumalanpalveluksissa. Niinpä kuituu jittä 12 junnuntaina P. Kolmanaisuuden päivästä oja jumalanpalvelusta wietetyn Suomen kielellä.

YLEISÖLTÄ.

Suomautus asiaomaisille.

Wimme kerämmä, kun wielä jää peitti vedet, syvennettiin höyrylaiva möljän eli n.k. Nordbergin sillan rierustaa ja kaittettiin tähän mutastuöhöhön, ellemmie erchdy, noin 1500 markkaa, jotta kaupungin raroista tähän tarkoitukseen oli myönnetty. Työn tulos lie nee rarojen ja raivan runsauteen nähden ollut jolensakin wäbäpältöinen, sillä kun wesi oli syvä ja paksun jääpeiton alla, oli työ waivaloinen.

Nykyään on wesi tarattoman wäbännen, niin etta kuira maa näkyyy molemmilla sienuilla melkein pitkin sillan pituutta ja sentähden olisi mielestemme nyt warsin helppo huomalla syventää möljän rierustaa. Eikä olisi syyttä asianomaisten wäppymättä ryhtyä työhön, emenkuin jää ja wesi taas waikuttawat sitä, koska kuitentkin lie nee tarkoitus enemminkin tahi myöhemmin suorittaa tämä työ.

Syrjästä katsoja.

Kummitusjuttu.

Suomennoos „Tornio“ lehdelle.

Lilly ja Betty istuivat sohwalla kuis- kaillen salaijumisia toisilleen, tahi oike- aminin: Lilly kertoi ja Betty kuunteli. Tati Lowiija ei olisi ollut warfin työty- wäinen tyttöjen porinaan, sillä ensinksi oli heidän wälillään „yhteiskunnallinen juopa“, Lilly kur oli talen emään lähin sukulainen, mutta Betty wain jont- finlainen epämääräinen wälihenkilö pal- welijattaren seurustelijanaisen wälillä. Sitäpäitji istuivat tyttävät keniineen jowhan pihyskhillä. No — tati Lowiija oli ulkona, eikä jowwa ollut niin ijo etta jünä olisi ollut sijaa yhteiskunnal- lifelle juowalle.

Lillyn ruusuumpumainen juu jauhoi kuin ahkera mylly.

Se on alussa surullinen juttu, jitten on se iloinen jälleen ja jitten taas surullinen — minä olen — minä nimittäin olen kibeissa!

Wiimeiset sanat kuislasi hän hirweän juhlallisesti.

Kuinka juuremnoista, huoahti Betty jhdämmensä pohjasta — joka toi- woi etta räätäli Paalman kohta ilmoit- taitji tuntenja.

Kuuleppas, janoi Lilly totijena. Nyt tulee surullinen juttu. Tiedätthän etta isä ja wanha kapteeni Bergman owat kelyneet, etta minun pitäisi ottaa Bergmannin ilkeä Johannes. Eikä se ole hirweätä? Jhan kuin naisen jwdbän olisi kauppatawaraa. Mutta jitta se ei ole Betty.

Ei ole, todisti Betty. Kalkaus en woima, joka —

En Jumalalle kiitos koskaan ole nähnyt tuota ilkeää Johannesä, keske- vtti Lilly. Mutta wanhän Bergmannin olen nähnyt eikä hän totta tosiaan ole mikään kunnis mies. Ja poika on tiety-

ti ijänä näköinen; niinhän se on aina. Tässä minulla on hänen walekuwansa; hän oli jilloin ybentoista wuohtas.

Ja Lilly otti taskustaan walekuwan pienestä pojasta, jolla oli liian lyhyet housut ja jilmien sijasta kassi mustepill- kua. Sitäpäitje kiva oli kellellä taittu- nut.

Eikö hän ole hirweän rumu? — On tyllä, oikein ilkeä, todisti Betty.

Ja hänen kansiaan minun pitäisi mennä naimisiin!

Eihän se mikään täytemäinen ole, waikka isä tabtoijikin loibutteli Betty.

Mutta tati Lowiija tabtoo myös, jilla Bergman kuului olewan rikas. Eikä se ole halpamaista?

Jos neiti Lowiija on sen päättä- nyt, niin ei jittä pääse, janoi Betty puoliääneen; hän ei pelännyt ketaän ko- lo maailmassa niinkuin neiti Rubergia.

Niin se on jutun surullinen puoli, warjinkin kun rakastan toista. Ja jitten tule iloinen puoli. Tulin joittotunnit- tani eilen ja ajoin juuri kääntwä puist- toon, niin tulee pillastunut bewonen minua vastaan. Laulun kuokewani ja jontuwani bewojen jalkoihin aiwan kuin Swanbild — mutta jilloin joku tarttui käteeni ja wetaä minut kietä pois. Ja woiwko arvata, kuka minut pe- lasti. Se oli hän, josta minä pidän, jota minä jumaloin. Jhana hän on nä- löjään, solakka, tumma kuin yö ja haus- ka. Musta tukka, mustat jilmät, jotta loistawat niin juuremnoisesti ja pienet mustat, niin hirweän kunnit wiiffet.

Minä pidän enemmän waaleawe- rijistä miehistä, janoi Betty, jonka ihan- teella oli kalamujumät ja liina tukka, mutta ei parannelkuaakaan.

Tiedätthä tenen näköinen hän oli. Jo aiwan Meffistoseleen!

Misforstufijileen, toisti Betty. Ku- ka hän on?

Oh, kuinka tumma jinä olet, Bet- ty, nauroi Lilly. Meffistoseles, se on jama kuin — — — paholainen, janoi hän juhlallisesti.

Betty läimäytti juuret kätensä ybteen.

Laupias Jumala! Ja jemmoinesta- fo neiti pitää! Miehestä, joka on pirun näköinen.

Woi kuinka tyhmä olet, Betty. Ei pirun waan Meffistoseleen näköinen! Sitten seuraji hän minua kotia — se on, me kersimme puiston kolmeen ker- taan. Mutta nyt tulee surullinen jut- tu jälleen: olimme niin jäikäläneet he- wosta, etta imoibdimme esittää itsemme toisillemme, ja nyt me emme tiedä mi- tään toisistamme, emme tunne toistem- me nimiä.

Mutta hänhän seurusti teitä ko- tia.

Uj, ei oikein. Näin tati Lowi- jan Meyerin nurkassa, ja jilloin juoksin minä takapihan kautta Schulzerin halko- wajaan. Ja miten me nyt tapaanme toisemme?

En minäkään sitä kaittä, janoi Betty; hän lie nee joku matkustaja jilla tässä kaupungissa en tunne yhtään, jo- ka olisi pirun näköinen.

Mutta minä tiedän miten saamme asiasta selwän, jettä jitta kuka hän on ja rakastaako hän minua.

Betty oli kuin kysymysmerkki.

Spiritsmin awulla, janoi Lilly.

Betty ei nytkään kaittämpt.

Samalla tawalta kuin teimme talwel- la Strömmillä, ym närwätthän, jekitti Lil- ly. Panimme kätämme pöydälle ja se alkoi liikkua, ja jitten kysymme ja se naputti wastaufkeltji. Senget puhuiwat.

Napautlawatto henget pöytään, kysyi Betty epäilwästi.

Eikö koskaan ole kuulunut puhutta- wan pöytätanssista.

En ole.

Ro, jitten laulet nyt, janoi Lilly. Ja kun pöytä tansjii, woi jitta kysyä mitä tabanja —

Efimerkiksi pitäätthä räätäli Pal- man —

Tietysti, wakuutti Lilly, ja Bet- ty pääsi epäilyksistään.

Ja Lilly alkoi selittää miten heidän tuliji kaittätthä.

Koska heitä wain oli kassi, woiwat he kaittää tawallista lautastakin pöy- dän asemasta; lautajen panijivat he di- waanipöydälle, kaittijivat kätensä jen päälle ja odottajivat tunnes se alkoi liikkua; jilla liikkumaan se kyllä rupeajji. Sitten kysijivat he alkujji, mikä henki se oli, joka puhui. Lilly kausijji kir- jaimet, ja oikeaa kirjainta lausuttajessa tuliji pöytä naputtamaan.

Kaikki oli warfin yffinfertaista eikä monta minutta ollut kulunut, emen- kuin tyttöslapsilla oli kaikki järjestykses- sä, jettä lautajen etta pöytä ja kadet lautajella.

Mikä kului, mutta lautajen pyyji lii- kaittamatta — ja tyttöjen kaitthä pafotti niinkuin olisi neuloilla pistetty.

Mikä, ihan arwamatta, kaitthä lau- tajan, Bettyn hampaat kaittijivat juussa ja Lilly tunji kymmiä wärkeitä ruumiis- jaan. Mutta se eiwät kellelläneet. Ja lautajen liikkui, pyöri ja tansji.

Senken kuituttua rokkajji Lilly mielen- jä ja kysyi wäpjewalla äänellä, mikä „henki“ lautasta kaittubtti. Wastajasta jaadafheen alkoi hän lukea kirjaimet aal- kosjärjestelmässä.

A — B — — — — — — — — jouduttiin Pen jalka.

Jumalani, kuinka se nykäsi, woi- bi Betty. Ja lautajen kaitthä jitta ei woinut kiettää. Toimen asia on fit- ten, kaitthä jitta joku „henki“ tabi „spiritistien“ omat bewostuncet kädet. Enjimmäinen kirjain oli jiti P. Sitten jaatiin wäbitetten P — e — r — k, ja ja- massa tuli e kirjain.

Lienee joku muusikalainen, janoi Betty innokkaasti.

Edeta jufkan, wostaji Lilly her- mostuneena — hän aawisti, etta henki oli hywinkin lautaa ja jentähden hän wain kuiskaamalla lausui k:n kirjainta unbelken luettelussa. Mutta k:n kob- dalla lautajen kumminkin kaitthä — eh- kä jitta jyystä, etta Lillyn omat her- mostuneet jormet wäpjiwat.

Perkel, janoi hän hengästyneenä.

Ie, jatkoi Betty. Mutta jamaassa hän kalyeni kaitthä kaitthä. Paholainen- lo itse jiseji heidä. Keskesjään naluttaen tati Lowiijan jalkruofalautajella.

Henkien jiseji Lilly kuin kiewettyneenä, mutta jitten purskatti hän nauramaan.

Sinä tietysti nykäsit lautasta!

Täällä ei ole paholaisista enemmän kuin tuossa kadellani! Luulettho hänen tyty- wän lautajen? Jos hän tabtoiji jota- kin, niin warmaankin hän itse —

Samassa aukeni owi, ja emenkuin tyttöt woiwat aawistaalkaan, astui nuori tummawerinen mies huoneeseen.

Henkien herääjät tuijottiwat kaitthä- neena tulijaan. Kumpainenkin kuuli jei- jowanja „pimeuden ruhtinaan“ edessä ja Lilly huomaji ihmeekseen tulijan eili- jeksi pelastajajseen.

Betty wäpji kuin haawan lehti, jw- dän paunpaki wajuusti hänen poweraan ja äkkiä laskeui hän pohwilleen ja ryö- mi nelin kontin, ensin pöydän alle ja jietä jiltjaa ja warowaisesti owen luo, josta hän pujatti ulos.

Lilly jäi kahden kesken wieraan kans- ja huoneeseen. Hänkin olisi mielellään paennu mutta ei uskaltanut.

Wieras jiseji ihan hänen wierekseen hymyjuin ja janoi äänellä, joka oli ai- wan tawallinen ihmiskään: Suofaa an- teeksi, etta näin kuitjumatta tulen jittä, mutta ulkona ei ollut ketaän — ja ha- lufin teitä tawata.

Lilly wäpji pelosta. Hänhan oli teh- nyt juuren synnin henkiä manatesjaan — ja jittäpäitji milji hän juuri oli hän?

Munten, jatkoi wieras, woi ehkä nimeni selittää tunkewaijunteni. Nimeni on — — —

Minä tiedän sen, tiedän sen kes- leytti Lilly, hän ei rohjemmit antaa wie- raan itse mainita nimeään.

Nuoren miehen jilmässä oli hännäs- tynyt kaitje; jitten janoi hän hymyillen: — Wai niin — joko ulko — minä tarkoitan — joko ijänne on täällä ol- lut?

Ulko, isä, mutiji Lilly puoliää- neen.

Syntyi kuisallinen äänettämyys.

Wieras seijoi kelo ajan kumy kuulit-
laan. Lopulla Lillu ei meinut tätä enää
testää.

— Oskaa hyvä ja istulaa, kummes
kästen isän.

„Isä“ sana kuului uksaavalla. Oli-
lan isä peppi ja hän jos tukaan voi
tarkeitta lamalan wieraan.

— Ehdimme vielä, sanoj wieras,
sen tehdä. Minulla olisi niin paljon
teidän lausjanne puhumista — isäni
maahan vetävän lausja ebdin jutella
myöhemmin.

Isän vstävä. Tuopa kummallinen
mies. Hänen uskonnellinen isänsä tuen
vstävä. Hän juuttui ilmiuomasti ja
lähti janaa puhumatta huoneesta.

Wieras katsoi hänen jälkeensä. Omi-
tuuksia ovat nuo naiset, waiktelewia
kuin kulttuurin ilmat. Niiden toinen tuo
tuttoksin oli nyt kuin eilen. Ja muisto
eilispäiwän tapa tumasta jai hänet iloi-
jeksi jälleen.

Seikkien mietitytyään lähti nuori mies
pakolaisen jälkeen sillä hän tabtoi pääs-
tä ajasta selville. Hän meni jaman
owen lautta, josta Lillu oli sadonnut
ja tuli widdoin pieneen huoneeseen lä-
hellä ruokabuonetta — sieltä istuivat
kumpajetkin tytöt.

Betty wömi nytkin beti ules jamalla
tavalla kuin edelliselläkin kerralla, —
Bergman seijoi ällistyneenä katsoen hän-
tä.

Lillusta luomasi, että hän olisi mie-
hellään Bet vä seurannut — mutta jil-
loin läski wieras kätensä hänen olka-
päilleen — ei kuinka se poltti!

— Lillu, sanoj hän totijena, melkein
ankarasti — miksi koettelette minua
t:olla tawein? Eilen olitte niin vstä-
wällinen — luulin — rohkennin —
tarhoitan. — Lillu, minä rakastan si-
nä, sano etkö tabdo —

— Woi, en — en — Herrä —
Herrä Perfele! Menkää matkoihinne!
Wade retro, satanas!

Nuori mies katsoi häntä laubistuen.
— He, tuo oli selwää tieltä. Hän
kääntyi ja lähti huoneesta. Hänen tul-
tuttuaan eteiseen awattiin owi ja si-
jään astui rehtori Noberg.

Betty oli hänet kutsunut. „Firu en
ietti“, hän oli huntuun — nyt seijoi
siinä rehtori taistelun walmiina.

— Kuka te olette, tyysi hän.
Nuori mies kumarji.

— Nimeni on Johannes Bergman,
Etkö hra rehtori minua tunne.

— Wai sinäkö se elottin poikajeni.
Kuinka jolakka ja kumis sinusta on
tullut! Olipa hauska nähdä sinut.
Kuinka isäsi jaksaa? Istuban, niin kutsun
tänne Lillun.

— Älkää sitä tehdä, puosi Johan-
nes. Me olemme jo puhuneet tarpeekki
teistemme lausja. Hän on luoraan sa-
noen ajanut minut ulos. Hywästi!

Silloin awantui owi uudellen —
se oli ollut raoltaan — ja ulos etei-
seen hiipi Lillu Johannessen luo, joka
siinä seijoi sukkana ja huntuksiaan,
ja tarttui häntä kädestä siini.

Hän kääntyi ätkä — mutta ei kum-
minkaan irroitannut hänen kättään.

Oliko se mahdollista? Tuossa seijoi
jälleen eilispäiwän ihana impi raikas
hymy huulillaan. Mistä tuo ällinäinen
muutos?

Sinijilmät katselivat häntä, buulet
wapijivat ja sanat tulivat epäselwinä
nyppeltyksien lomissa.

— Älkää menkö! Pyydän teitä jäämään.
Puhuin teille niin typerästi, sillä luulin
teitä paho . . . ei en woi lertoa, lerron
toiste.

Kun Betty rohkastuna tiedosta, että
rehtori oli saapunut, uskalsi kurtistaa
huoneeseen awaimen reijästä, oli här-
wähällä kaatua selälleen laubistuksesta.
Totta tojaankin siinä seijoi „Miesjor-
taafikus“ kietoen kätensä Lillun ympä-
rille — ja omituisinta kaikesta oli, että
jumalinen rehtori itse istui wierasjä
warsin tyyntwäisen näköisenä.

Edellä olewain tositarpanus on todis-
teena siitä kuinka hullunkurisiin jobto-
päättöksiin turhanaikainen taifausko job-
taa.

**Zälällä olewia kirjeitä Tornion
postikonttorissa:**

Sisäänkirjoitettuja:
A. Grand, Heeta Heitalangas, Olga Taatta
ja Anna Wunsel.

Sisäänkirjoitettuja tälöisin tulleita:
Kuii Kaittius-Kawintola, Tampere:

Posti euanteja:
A. Kerd ja G. Martin.

Lurastamattomia:
Karl Lunga, Eskar Kiffon. A.S. Wenevala,
ja A.C. Wilgren.

Lurastamattomia tälöisin tulleita:
C. Viatta, Waimberet.

Ilmoitettuja:
Jooseppi Mäntökefi, Waleid Wactman, Hend-
rik Björk, B. Selander, Antti Suominen, Erkki
Serajärwi, Peitta Mächi, Emma Saria, Stef-
marth, Kapeli Kimmunen, Johan Kuiti, A. Kois-
tinen, P.O. Melin, Anders Mäcki n, Mari
Kain, Josef Lindblad, A. Eitner Niemi Pii-
pola, Matti Trumstetti, P. Priänä, S. Piene-
lä, Jussi Naattilainen, B. Wormanen, C. We-
lander ja Esi Wapponen.

Ilmoitettuja tälöisin tulleita:
Martin Karjalainen, Sarsborg, Hanna Ran-
taisen, Seikemo ja Puoro Venki, Kuitiita.

Ilmoituksia.

Venäläinen

Perlovekuusuyhtiö

v. 1897.

antaa rakuutuksia huokeilla maksuilla
ja edullisilla ehdoilla. Likempää tieto-
ja antaa

Aksel Jaukkuri.

Wasta saunustettuja

Poron

Paisteja

J. O. U. Nordbergillä.

Kolme käytettyä

**Telefooni-
konetta**

myö huokealla

J. O. U. Nordberg.

Selsingin

**Asfaltti-Osate-
yhtiön**

parhaaksi tunnettua

Kattohuopaa,

Buoraushuopaa,

Witeliustoja,

Asfalttilakkaa ja

Rauloja

myy

Aksel Jaukkuri.

Tehtaan asiamies Torniossa.

Ilmoittaja,

joka tabtoo kappaleen sitä numeroa, missä hä-
nen perheilmotuksensa on, lähetetyn omajil-
leen ja tuttavilleen, liittakoon ilmoituksensa
luettelon näistä henkilöistä jeta heidän oiet-
teuksia ja 10 pnia kutakin kshden postimerkeis-
iä, jolloin sanottu numero ilman sen enempää
wainoa lähetetään mainituille henkilöille.

MÄNTÄN PAPERITEHTAAN

PUSSEJA

Raudankäero-paperista, parasta laatua,

tehtaan hinnoilla saa tilata kauttami.

J. W. Heickell,

tehtaan asiamies Torniossa ja sen
ympäristöllä.

Tehtaan hintaluettelo lähetetään pyydettyessä.

**J. W. Kajander'illa
Torniossa.**

Myytävänä:

Erittäin hywää ja kuuvaawaa:

**Muallöjyö, Täppätilä, Värnissaa,
„Zerudinia“, Zinkkivalkosta, Lujijpräkosta,
Mönjää, Keltaokraa, Lättua, Läämaa, „Kimpvöökiä“,
Punamullaa, „Kuparöökiä“ ja
kaikenlaisia valmiita maaleja purkeissa ynnä kuicina.
Selin- ja kattopahvia, Pensseleitä, Kone-tilisia kardilneja,
Tapeetteja, „Saksansoopaa“, Santapaperia,
Pimpssikireä y. m.**

**J. W. KAJANDER'illa
TORNIOSSA.**

**Kannattakaa kansallista
laitosta!**

Tilaamalla „Tornio“ lehteä!

Ilmoittamalla „Tornio“ lehdessä!

**Myöskin muita kirjapainotöitä wal-
mistetaan!**

Sulkeutuen Arvoisan Yleisön suosioon.

Kunnioituksella:

J. W. Heickellin kirjapaino.

Huom! Huom! Huom!

Levanderin

RÄÄTÄLINLIKKEESSÄ

TORNIOSSA

valmistettua parhaiten tehtyjä ja sopivimpia pukuja.

Uusimmat kuosit!

Kohtuulliset hinnat!

Aksel Jaukkuri
Torniossa.

**Suuri warasto kai-
kenlaisia koti- ja ulko-
maan kauppatawaraa
erittäin sopiviin hintoi-
hin.**

Makulatuuria

myytävänä t. l. painossa.

**Dynamiittia ja
Muutia**

myö J. O. U. Nordberg.

Uudet, miehen paitiini löydettiin woi-
ne markkinan aikana tieltä Purran
seuralta, josta omistaja peritöön tuntuu merkil-
lään ja ilmoitusten maistettua Jaakko Lahden-
perällä, Kantokjärven kylässä.

Torniossa,

J. W. Heickellin kirjapainossa 1898.